

"Nagyon fontos az ökölvívásban a fegyelem. Ezt tanítjuk a gyerekeknek is, mert csak így lehet eredményt elérni. Ha fegyelmezettek vagyunk, akkor végig tudjuk vinni a feladatot, nem szóródnak szét a gondolataink. Kisgyerekként is nagyon erős voltam, és azt gondolom, hogy ezt a sok energiát jó dolgokra kell fordítani. Amiket az interneten látunk, azok mások álmai, a sajátunkat csak úgy tudjuk megélni, ha magunk dolgozzuk ki azokat.

Akarat - fegyelem - koncentráció!

Én egy elég kemény és akaratos ember vagyok - természetesen a lányaimmal nem. Ha meglátsz engem az edzőteremben, akkor egy vadállat vagyok, otthon pedig kenyérre lehet kenni. Az ökölvívásban próbálok olyan helyzeteket alakítani, amelyek számomra előnyösek. Pontosan tudom, hogy miért csinálok valamit itt, hogy majd befejezhessek valamit ott. Úgy szokták mondani, hogy a felkészülésen nyeri meg az ökölvívó a meccset."

Ilyen is volt:

"Nem tudom, hogy hol vagyok, olyan furcsa minden. Mintha egy fehér ruhás ember lépne felém, miközben csórlátásom van, és nem hallok semmit. Elméláztam magamban, mert ez hosszú időnek tűnt. Egyszer csak hallottam, hogy Misi! Ebben a pillanatban mintha felgyorsult volna az idő, és meghallottam, hogy számol a bíró: kettő... Akkor jöttem rá, hogy megütöttek."

<https://youtu.be/yqkXMCbHPfY>

<https://sztarportre.hu/>